

bedre eller ikke, strag gaae over paa Amtsrepartitionssfondet. Dette er en Foranstaltning, Udvalget billigere i Realiteten, thi det er en meget stor Ubillighed, at de, der have flette Veie, tillige skulle bære Byrden af deres Vedligeholdelse, hvorimod der ved Grundforbedring ikke blot indtræder den Forandring, at de flette Veie blive gode, men tillige at man for Fremtiden er fri for ethvert Arbejde og Udgift. Det er den store Nødsærbighed, der længe har været attraaet, og som flere Gange har været bragt i Forslag paa Rigsdagen. Men naar dette bliver fælles, saa er det, der bliver tilbage af Veivæsenets Udgifter, blot Lidet; det er blot enkelte Understøttelser, der da kunne gives til Landcommunerne til deres Veivæsen, og som i Reglen med Undtagelse af ganske særegne Tilfælde, indskrænke sig til en større eller mindre Hjælp til større Broarbejder. Dette vil altsaa være en bethydelig Simplificering af Forholdet, og det vil findes, at den især vil komme Kjøbstæderne til gode, og da har Udvalget troet, at naar det Vink, der er givet i Lit. a, at enkelte Kjøbstadgader kunde regnes for mindre Landeveie, som jeg er overbevist om ikke vil blive udført — det er ikke paabudt, men kun tilladt — da det medfører en Deel Sammenblanding af Byernes og Landets Anliggender, forandres til, at samtlige Amtskasser kunde give Bidrag til de enkelte større Foretagender ved Kjøbstadgaderne, naar de hænge sammen med mindre Landeveie, saa er det rimeligt, at navnlig de store Anlæg af nye Gader vil skee, og at det saaledes vil blive til bethydelig Fordeel for Kjøbstæderne. Ved samme Leilighed har man troet, at burde lade bortfalde et meget indviklet Forhold, som jeg dog ikke skal gaae videre ind paa, forsaavidt ellers ikke Discussionen skal føre dertil, nemlig det Forhold, hvori Amtsrepartitionssonden staaer til den almindelige Veikasse, men som jeg troer rettest kan betragtes ogsaa med Hensyn til Oppbejrsel og Ansvar for Restancer o. s. v. o. s. v., som et Amtsrædet uvedkommende Statsanliggende. Udvalget har foreslaaet at optage blandt disse Udgifter alle Amtsejser. Det er i Udvalget kun foreslaaet med Hensyn til de Reiser, der vedkomme baade Kjøbstad og Land. Det vil ikke falde vanskeligt at godtgjøre,

i hvilken overordentlig Grad dette i Praxis vil føre til stort Besvær for ikke at sige uoplyselige Collisioner, naar nogle af disse skulle henføres til den ene, andre til den anden Klasse. Men der er ikke nogen Betænkelighed ved at medtage dem alle her, vel at mærke, at Kjøbstæderne kun komme til at deeltage deri efter deres Hartform, altsaa i et Forhold, hvori de ere stillede lige med Landdistricterne, og dernæst, om det ogsaa er en Bestemmelse, der vil kunne paaføre Kjøbstæderne lidt mere Udgift, end der hidtil har paahvilet dem, saa vil det findes, at der er mange andre Bestemmelser, som vil medføre Lettelser for dem, og jeg troer, at den hele Foranstaltning vil blive umulig, dersom man opstiller den Forordning med Hensyn til en enkelt Conto og Post, at den ikke skal gjøre nogen Forandring i den nu bestaaende Fordeling af Udgifterne, men det, man kan være berettiget til at fordrø, er, at der i Totalresultatet ingen Uret skeer, og det er Udvalgets Overbeviisning, at der ikke skeer nogen Uret i saa Henseende, og at ialtfald Kjøbstæderne ikke vil kunne beklage sig over det finansielle Resultat af Loven. Under den samme Paragraph er det foreslaaet at henføre, hvad der vel hører ind i Udvalget under det mystiske e., nemlig Udgifter til Dyrlægerne og de Befordringsgodtgjørelser, som dermed staae i Forbindelse, som Kjøbstæderne skulle deeltage i, ligesom de ogsaa nu deeltage deri, om endog i en anden Form. I Anledning af Delingventomkostningerne, der vil blive den første Post under § 7, har man ophævet det anomale Forhold, at Starpreteren ansættes af Amtmanden, og at der til hans Lønning stillings sammen i Kjøbstæderne, fra Amtsrepartitionssfondet og Kæmmerkassen. Dette Anliggende synes at maatte henhøre under Statsanliggender og at maatte gaae over til Statsbudgettet. Lit. m. vil indeholde Besvarelse af en Deel smaa Spørgsmaal, som hidtil ere blevne besvarede paa en forskjellig Maade eller paa en mindre rigtig Maade. Det Samme vil findes at være Tilfældet med § 8, hvor det første Lit. indeholder Besvarelsen af et Spørgsmaal, som i nærværende Session er blevet opløst i Form af en Interpellation, nemlig hvorledes der skal forholdes med Personer,